

ส่วนที่ ๒

สถานการณ์การดูแลกลุ่มเปราะบาง

(กลุ่มผู้ป่วยจิตเวช กลุ่มผู้ป่วยโรคเรื้อรังและโรคติดเชื่อ กลุ่มคนพิการ และกลุ่มผู้ถูกทอดทิ้ง)

สถานการณ์ของเครือข่ายร่วมสร้างชุมชนท้องถิ่นน่าอยู่ ในระบบข้อมูลปี ๒๕๖๓ มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๕๖๘,๕๓๑ ครัวเรือน จำนวนประชากร ๑,๖๔๖,๘๐๘ คน เป็นผู้ที่ต้องการได้รับการช่วยเหลือดูแลในครัวเรือน ได้แก่ ผู้สูงอายุ จำนวน ๓๔๕,๓๗๐ คน (ร้อยละ ๒๐.๙๗) กลุ่มผู้ป่วยโรคเรื้อรัง จำนวน ๓๕๗,๒๘๗ คน (ร้อยละ ๒๑.๗๐) และกลุ่มผู้ป่วย ด้วยโรคติดเชื่อ ประกอบด้วย ผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๑,๑๗๐ คน (ร้อยละ ๐.๑๑) ผู้ป่วยวัณโรค จำนวน ๑,๔๘๗ คน (ร้อยละ ๐.๑๒) กลุ่มคนพิการ จำนวน ๓,๓๗๕ จำนวน (ร้อยละ ๐.๒๐) นอกจากนี้ยังมีกลุ่มผู้ป่วยจิตเวชที่ต้องดูแลอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องจำนวนกลุ่มผู้ป่วยจิตเวชและซีเอ็มเคร่า จำนวน ๕,๘๘๔ คน (ร้อยละ ๐.๓๖)

จากสถานการณ์วิกฤติทางเศรษฐกิจ และปัญหาสังคมที่รุมล้อมส่งผลกระทบต่อสถานการณ์การดูแลกลุ่มเปราะบาง ผู้ป่วยจิตเวช ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเรื้อรังและผู้ป่วยโรคติดเชื่อ ได้แก่ผู้ป่วยเอดส์และผู้ป่วยวัณโรค รวมถึงผู้ถูกทอดทิ้งในชุมชน จะต้องมีการออกแบบการทำงานที่สามารถเข้าถึงและจัดการ สู่เป้าหมายการพัฒนากระบวนการดูแลกลุ่มเปราะบางได้อย่างยั่งยืน ด้วยการสานพลังเครือข่ายร่วมสร้างชุมชนท้องถิ่นน่าอยู่ สนับสนุนให้เข้าถึงระบบบริการและสวัสดิการที่รัฐจัดให้ ด้วยกลไกชุมชน และหน่วยงานให้สามารถดูแลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามหน้าที่และการมีจิตอาสาของผู้ดำเนินการ

การชวนคิด “เรื่องการดูแลกลุ่มเปราะบาง” มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพให้ผู้นำในการทำหน้าที่กลุ่มเปราะบาง ผู้ป่วยจิตเวช ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเรื้อรังและผู้ป่วยโรคติดเชื่อ ได้แก่ผู้ป่วยเอดส์และผู้ป่วยวัณโรค รวมถึงผู้ที่ถูกทอดทิ้งในชุมชน ให้เกิดการแลกเปลี่ยนและกำหนดทิศทางแบบเสริมพลังภายใต้หลักการ “ชุมชนท้องถิ่นไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง”